

چکیده:

اولین گام برای برنامه ریزی یک روستا شناخت و داشتن آگاهی لازم از امکانات و تواناییهای علمی و تجربی در آن می باشد. ناتوانیهای علمی و تجربی در این زمینه باعث عدم موفقیت در مدیریت و سایر برنامه ریزی های روستایی می شود.

از جمله نکات مهم در مدیریت روستایی ایران نقش دولت از یک طرف و نقش روستائیان از طرف دیگر است که با مشارکت در تعیین اعضای شورای اسلامی روستا وظیفه خود را در انتخاب دهیار ایفا می نمایند که می تواند با انتخاب مدیران کارآمد و مطلع گامی اساسی در جهت توسعه روستایی برداشته شود و در مقابل عدم توجه به امکانات و توانمندی های روستایی، از نظر داده های طبیعی و انسانی باعث ضعف مدیریت روستایی و در نهایت عدم توسعه و پیشرفت روستا می گردد.

روش تحقیق حاضر توصیفی- تحلیلی بوده و اطلاعات مورد نیاز این پژوهش به دو طریق اسنادی (کتابخانه ای) و مطالعات میدانی می باشد. در مورد مطالعات کتابخانه ای با مراجعه به کتب و مقالات و سرشماری ها و قوانین و مصوبات موجود و در مورد مطالعات میدانی تکمیل پرسشنامه، مراجعه حضوری به روستاهای نمونه و مصاحبه با مسئولین بخشرداری در بخش مرکزی شهرستان صومعه سرا بوده است.

نتیجه تحقیق نشان دهنده این واقعیت است که در بخش مرکزی دهیاران در تمام زمینه ها برای مدیریتی صحیح در روستاها تلاشهایی نموده اند، اما هنوز ضعفهایی در مدیریت روستایی کنونی وجود دارد که نظارت عالی استانداری، اختصاص بودجه بیشتر، برگزاری دوره های آموزشی مرتبط با شرح وظایف دهیار، تفویض اختیارات لازم از سوی دستگاه ها به فرمانداری ها و بخشرداری ها و فرهنگ سازی برای مشارکت مردم می تواند تا حدود زیادی از میزان ضعفهای موجود بکاهد.

واژگان کلیدی: ارزیابی، عملکرد، دهیاری، مدیریت روستایی، توسعه روستایی، بخش مرکزی